

První bojiště Žehrovického Achilla

V jižní části Mšeckých Žehrovic při ohybu silnice z Nového Strašecí se říká „Na Baště“. Tady zřejmě stávala tvrz, kde vyrůstal Jan Kolovrat Žehrovský, slavný český rytíř, nepřemožitelný silák, kterého současníci považovali za potomka předvěkých titánů a přezdívali mu Žehrovický nebo Český Achilles. Právě v Mšeckých Žehrovicích, v údolí u rybníka Bouřidlo, se podle pověsti začal učit umění rytířského boje. Roku 1465 se Jan z Kolovrat vypravil na cestu Evropou jako člen mírového poselstva

krále Jiřího z Poděbrad, které vedl králův švagr Lev z Rožmitálu. Muž neobyčejné síly Jan Kolovrat Žehrovský prožil cestou mnohá dobrodružství, proslavil ho však především rytířský turnaj v Bruselu. „Věděli jsme, že má sílu jako Herkules, ale přece jsem vám úzkostí o něj očima zamrkal, když vstoupil jeho protivník. Byl vám to chlap jako hora a v rukou měl patrně sílu jako medvěd,“ líčí v románu *Z Čech až na konec světa* spisovatel Alois Jirásek ústy vypravěče Václava Šaška, dalšího člena poselství. „A již se chytili. Zápas trval s počátku dosti dlouho, až pojednou vzal pan Žehrovský toho obra do rukou a stisknuv ho jako železnými kleštěmi, povalil ho na zemi. My se radovali, páni tleskali. Většinu však byli velice překvapeni, neboť zápasník ten nebyl ještě nikdy nikým přemožen.“ Jan Žehrovský porazil stejného soupeře i ve druhém a třetím zápase, ani sám vévoda burgundský nechtěl věřit, že český silák nezvítězil pomocí čar a kouzel. Ještě více obdivu získal Jan Žehrovský v rytířském klání na koních. Zvláště, když Jan Žehrovský a Lev z Rožmitálu (viz kresba Mikoláše Alše) ukázali, jak se v Čechách bojuje s dřevci. Vyměnili burgundské dřevce, titěrné hůlky, „tak pro pacholata a panošky, když se cvičí“ za veliká, silná a těžká břevna. Chránění jen lehkým pancířem se proti sobě rozjeli v plném trysku a „paní a slečny bezděky vykřikly, když oba našinci do sebe dřevce vrazili. Myslily, že v ten okamžik oba těžko ranění vyletí ze sedla. A hle! I pan Lev i pan Kolovrat Žehrovský zůstali v sedle jako svíčky! Tu se vám strhl kolem dokola radostný pokřik a tleskání jako bouřka. Sotvaže však to utichlo, propukla bouřka nanovo, jak seznali, že dřevce páně Lvovo zlomilo se o prsa pana Žehrovského, tak že až z dřevce třísky litaly!“ Nakonec se Jan Žehrovský rozjel s dřevcem i proti zdi. Dřevce zlámal, kuň klesl na zadní, ale Žehrovický Achilles zůstal sedět v sedle jako přibitý. Po návratu do Čech Jan z Kolovrat odešel v královských službách do Kolína, kde roku 1473 zemřel při epidemii cholery. Pochován byl v kolínském kostele svatého Bartoloměje.

GPS (WGS 84) - N50 10.752 E13 55.434 (M. Žehrovice)

